

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 23Co/134/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117223433  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117223433.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobcu: 1. G. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, XXX XX F., 2. U. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, XXX XX F., 3. G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, R. XX F., 4. P. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, XXX XX F., 5. X. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, XXX XX F., 6. X. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, XXX XX F., zastúpení JUDr. Dušan Remeta, advokát, so sídlom Masarykova 2, 080 01 Prešov proti žalovanej: KOMUNÁLNA POISŤOVŇA, a. s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpený Advokátskou kanceláriou FELIX NEUPAUER & PARTNERI, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 1.946,52 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 16C/48/2017-45 zo dňa 31.05.2018 takto

### rozhodol:

Zrušuje rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

### odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť každému žalobcovi 321,67 eur s úrokom z omeškania a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Rozhodol, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcom trovy konania v rozsahu 98 %. Rozsudok odôvodnil tým, že podanou žalobou sa žalobcovia domáhali zaplatenia sumy 1.946,52 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnili tým, že rozsudkom Okresného súdu Prešov z 18.02.2015 11C/80/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove súd zaviazal P. Q. a O. T. spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni v 1. rade 10.000 eur a žalobcom v 2. až 6. rade po 3.000 eur s titulom náhrady nemajetkovej ujmy (nemajetková ujma vznikla žalobcom smrťou U. C. - syna žalobcov v 1. a v 2. rade a súrodenca žalobcov v 3. - 6. rade). Uznesením Okresného súdu Prešov 11C/80/2014 z 26.11.2015 súd zaviazal P. Q. a O. T. nahradiť žalobcom trovy prvostupňového konania a uznesením zo 17.02.2017 súd zaviazal P. Q. a O. T. nahradiť žalobcom trovy odvolacieho konania. Žalovaný v 1. rade bol zaviazaný ako subjekt, ktorý priamo spôsobil neoprávnený zásah do práva žalobcov na ochranu osobnosti, žalovaná v 2. rade bola držiteľkou a vlastníčkou osobného motorového vozidla I., B.: F., ktorým bola ujma žalobcom spôsobená, teda bola jeho prevádzkovateľom. V uvedenom súdnom konaní bola Komunálna poisťovňa, a.s. intervenientom. Žalovaná ani po právoplatnosti rozhodnutia o veci samej trovy konania neuhradila, a preto žalobcovia podali návrh na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor vydal dňa 31.08.2017 exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky, ktorým prikázal žalovanej ako dlžníkovi povinnej v 2. rade z titulu PZP, zaplatiť na depozitný účet súdneho exekútora. Žalovaná tento exekučný príkaz prevzala 05.09.2017, žiadnu úhradu súdnemu exekútorovi nevykonala. Súd poukázal na § 109 ods. 1, 2 Exekučného poriadku, na § 4 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení a uviedol, že podľa § 109 ods. 1, 2 Exekučného poriadku, oprávnený získava procesnú aktívnu legitimáciu na podanie žaloby proti dlžníkovi tak, že žalobné právo vzniká v deň nasledujúci po tom, ako bol dlžníkovi doručený exekučný príkaz na vyplatenie splatnej pohľadávky, ak k vyplateniu nedošlo. Súd posúdil ako nedôvodnú vnesenú námietku premlčania, keď za začiatok plynutia premlčacej doby vychádza z momentu doručenia príkazu

na začatie exekúcie. Trojročná premlčacia lehota začala plynúť deň nasledujúci po doručení exekučného príkazu súdnym exekútorom dňa 05.09.2017, žaloba bola podaná 14.11.2017, t.j. včas. Súd neprihliadol na obranu žalovanej, ktorý poukázal na to, že neeviduje žiadny splatný ani nesplatný záväzok voči žalovanej v 2. rade z predošlého konania a žalobcovia mali možnosť si nárok uplatniť priamo voči žalovanej. Súd poukázal na to, že § 4 ods. 2 písm. c) zákona o PZP bezpochyby právne pokrýva aj účelne vynaložené náklady v spojení s právnym zastúpením. Žaloba bola zamietnutá len v nepatrnnej časti vo vzťahu k zaplatenému súdnemu poplatku v exekučnom konaní, lebo tento nepredstavuje náklady spojené s právnym zastúpením, ale jednorazový poplatok za vydanie poverenia. Nie je teda priamo spätý s právnym zastúpením ako takým. Výrok o trovách konania súd odôvodnil ust. § 255 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že rozsudok je zaťažený vadou zmätočnosti a nepreskúmateľnosti. Žalovaný uviedol, že voči žalovanému v 2. rade z predošlého konania neeviduje žiadnu splatnú ani nesplatnú pohľadávku. Z rozsudku nie je absolútne zrejmé ako okresný súd dospel k tomu, že táto domnelá pohľadávka žalovaného v 2. rade voči žalobcovi je splatná (pokiaľ by sa malo jednať o pohľadávku založenú výlučne znením zákona o PZP). Považoval za nesprávne právne posúdenie premlčania pohľadávky. Uviedol ďalej, že z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, či mal zo strany žalovaného dôjsť k porušeniu povinnosti poisťovateľa podľa § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona o PZP, ktorým potom teoreticky odôvodňovali nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov právneho zastúpenia. Nemožno konštatovať, že žalobcami tvrdená pohľadávka vyplýva priamo zo zákona o PZP. Žalovaný bol so žalovaným v 2. rade v zmluvnom vzťahu, pričom ak by mal existovať takýto nárok, musel by byť právoplatne proti žalovanému priznaný, k čomu však nikdy nedošlo, a teda žalobcovia procesne aktívnou legitímáciou na podanie žaloby nemali. Exekútor nemal žiadne zákonné oprávnenie určovať v exekučnom príkaze, že žalovaný v 2. rade má proti žalovanému pohľadávku z titulu PZP. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne.

3. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobcovia navrhli rozsudok potvrdiť.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť. Pokiaľ súd v sporovom konaní v rozsudku, ktorým sa konanie končí, neuvedie pre vec dôležité a zásadné skutkové zistenia a právne posúdenie, odníma tým účastníkovi konania možnosť efektívne uplatňovať svoje procesné práva (napríklad formulovať odvolacie dôvody, namietať správnosť skutkových a právnych záverov súdu), a teda v takomto prípade je daný dôvod na zrušenie rozsudku podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

5. Žalobca podal žalobu, pričom z právnej argumentácie žalobcov vyplýva, že sa jedná o žalobu poddĺžnicu. Súd prvej inštancie aj v rozsudku uvádza, že vec právne kvalifikuje podľa § 109 ods. 1 Exekučného poriadku, teda ako poddĺžnicu žalobu. Z popísaného skutkového stavu vyplýva, že žalobcovia ako poškodení v inom konaní proti P. Q. a O. T. boli úspešní v konaní o zaplatení nemajetkovej ujmy. Komunálna poisťovňa, a.s., bola vo vyššie uvedenom konaní intervenientom, na plnenie boli zaviazaní len žalovaní v 1. a 2. rade. Keďže súdom priznané pohľadávky proti P. Q. a O. T. neboli uhradené, žalobca podal návrh na exekúciu a v exekúcii súdny exekútor vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie príkazom inej pohľadávky, ktorým prikázal žalovanej, teda Komunálnej poisťovni, a.s. ako dlžníkovi povinnej v 2. rade z titulu PZP, zaplatiť na depozičný účet súdneho exekútora určité finančné prostriedky a žalovaná tieto prostriedky neposkytla. Súd prvej inštancie uvádza v bode 30 odôvodnenia rozsudku ako sa získava procesná aktívna legitímácia na podaní poddĺžnickej žaloby, avšak vôbec sa nezaoberal podstatnou právnou skutočnosťou, či žalovaná, teda Komunálna poisťovňa, a.s., bola dlžníkom P. Q. alebo O. T.. Odvolací súd poukazuje na to, že z ustanovení zákona o povinnom zmluvnom poistení vyplýva, že poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie, avšak nie poistenému (prevádzkovateľovi motorového vozidla), ale poškodenému. Pokiaľ bol súd prvej inštancie toho názoru, že takáto povinnosť poisťovne znamená pohľadávku prevádzkovateľa motorového vozidla voči poisťovni, mal sa s týmto právnym posúdením v rozsudku zaoberať a vysvetliť a odôvodniť prečo povinnosť poisťovateľa zaplatiť poistné plnenie poškodenému je zároveň jeho záväzkom voči poistenému.

6. Po vydaní stanoviska č. 61 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 08/2018 už je nesporné, že „škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv

pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná.“ Žalovaný teda má povinnosť zaplatiť za O. T. jej záväzok na nemajetkovú ujmu voči žalobcom. Z konania žalovaného je zrejmé, že túto svoju povinnosť neuznáva, napriek tomu, že nepochybne O. T. je jeho poistenec, ktorý bol zaviazaný zaplatiť žalobcom plnenie kryté poistením. Je v rozpore s podstatou a účelom poistenia, ak poisťovňa odmietne za poistenca uhradiť nároky kryté poistením a právoplatne priznané rozhodnutím súdu využívajúc to, že v danom konaní bola len intervenientom, a teda rozhodnutie jej priamo neukladá povinnosť plniť.

7. Podľa názoru odvolacieho súdu v tomto prípade prichádza do úvahy posúdenie v žalobe uvedených skutkových okolností ako uplatnenie priameho nároku voči poisťovni (súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou tvrdenu žalobcom). Pokiaľ by sa jednalo o priamy nárok poškodeného voči poisťovni, je možné uvažovať o rozpore námietky premlčania so zásadou dobrých mravov z dôvodov uvedených v predchádzajúcom odseku.

8. Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP s výnimkou nenapadnutého výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie uvedie, či v danom prípade podľa vymedzeného skutkového stavu sa jedná o podlžnícku žalobu alebo o uplatnenie priameho nároku voči poisťovni. Pokiaľ by sa jednalo o podlžnícku žalobu, bude sa zaoberať tým, či a akú pohľadávku má O. T. voči Komunálnej poisťovni a či sa na túto pohľadávku môžu vzťahovať následky vyplývajúce z § 109 Exekučného poriadku. Pokiaľ bude mať za to, že sa jedná o priamy nárok voči poisťovni, umožní žalovanému k takémuto posúdeniu sa vyjadriť a navrhnuť prípadne nové dôkazy. V závislosti od vykonaných dôkazov vychádzajúc z vysloveného právneho názoru potom súd prvej inštancie vo veci rozhodne.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy ( § 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.